

มาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร

ลำดับ	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
๑.	ภัยบุคคล	
	- ครู กับ นักเรียน	<p>๑. ห้ามข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานำนักเรียนออกนอกโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ปกครองนักเรียน</p> <p>๒. ห้ามข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาลงโทษนักเรียนเกินกว่าที่ระเบียบของทางราชการกำหนด</p> <p>๓. ห้ามข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอยู่กับนักเรียนสองต่อสองในที่ลับตาคนหรือในที่ที่บุคคลอื่นไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน</p> <p>๔. ห้ามข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาปล่อยให้เด็กนักเรียนไปกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ปกครอง เว้นแต่บุคคลที่ผู้ปกครองมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน</p> <p>๕. ให้โรงเรียนประชุมผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง เพื่อชี้แจงแนวปฏิบัติและรับฟังปัญหาต่างๆ</p>
	- ครู กับ บุคคลอื่น	<p>๑. ห้ามข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอาศัยสถานการณ์ต่างๆ หลอกลวงหรือกลั่นแกล้งผู้อื่นเพื่อคาดหวังให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มีควรได้</p> <p>๒. ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาใช้วาจาที่สุภาพและให้บริการด้วยมิตรไมตรีแก่ผู้ปกครอง และผู้มาติดต่อราชการ</p> <p>๓. ห้ามข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประพฤติตนไปในทางชู้สาวกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตน</p>
	- ครู กับ ครู	<p>๑. ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษารักษาความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วยกัน</p> <p>๒. ห้ามข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานำความลับของเพื่อนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาเปิดเผยทำให้เกิดความเสียหาย</p> <p>๓. ห้ามข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสนิทสนมหรือมีความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงเกินเลยความเป็นเพื่อนร่วมงานตามปกติ</p> <p>๔. ห้ามข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอาศัยสถานการณ์ต่างๆ หลอกลวงหรือกลั่นแกล้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วยกัน</p>

ลำดับ	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	- อื่น ๆ	
	๑. การถูกล่วงละเมิดทางเพศ	<p>๑. ให้ความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักแก่ครู เด็กนักเรียนและผู้ปกครอง ในการป้องกัน หากทางออกเมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ล่วงละเมิดและสร้างกลไกการป้องกันเด็กนักเรียนจากการถูกละเมิด</p> <p>๒. ใช้กระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาเอาใจใส่เด็กนักเรียนอย่างใกล้ชิด และต้องทำงานเป็นทีม</p> <p>๓. ให้สถานศึกษาดูแลพิทักษ์ ปกป้อง และคุ้มครองเด็กนักเรียนไม่ให้ถูกล่วงละเมิดทางเพศจากบุคคลทั้งที่อยู่ภายในและภายนอกสถานศึกษา</p> <p>๔. จัดสถานที่ภายในสถานศึกษาให้เหมาะสม เช่น มีกล้องวงจรปิด มีการจัดตั้งเวรยามเพื่อตรวจตราพื้นที่จุดเสี่ยง เพื่อมิให้เกิดการล่วงละเมิดระหว่างครูกับเด็กนักเรียน เด็กนักเรียนกับเด็กนักเรียน และจากบุคคลอื่น</p> <p>๕. ให้สถานศึกษาสอนเรื่องเพศศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นหลัก โดยเฉพาะการดูแลการป้องกันตนเองของเด็กนักเรียนให้ปลอดภัยจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ</p>
	<p>๒.กรณีความรุนแรง</p> <p>๒.๑ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย</p> <p>๒.๒ ความรุนแรงทางด้านจิตใจ</p> <p>๒.๓ ความรุนแรงทางเพศ</p>	<p>๑. ให้สถานศึกษาจัดทำโครงการเพื่อเสนอแนวทางแก้ไขและป้องกันอย่างชัดเจน และเป็นขั้นตอน</p> <p>๒. ประสานหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขและป้องกันการใช้ความรุนแรงให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนกระตุ้นให้สื่อต่างๆ นำเสนอเนื้อหาและผลงานที่สร้างสรรค์</p> <p>๓. จัดให้มีช่องทางการสื่อสารระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง ภาคราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถแก้ไขปัญหาความรุนแรงที่เกิดกับเด็กนักเรียนได้ทันต่อสถานการณ์</p> <p>๔. ครูจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมสร้างความตระหนักในคุณค่าแห่งตน การมุ่งอนาคตและความสำเร็จ การคิดวิเคราะห์ การยับยั้งชั่งใจ ทักษะการควบคุมอารมณ์ เป็นต้น</p> <p>๕. ครูเฝ้าระวังประจำวัน คณะกรรมการนักเรียน สารวัตรนักเรียน ยามรักษาความปลอดภัย ดูแลรักษาความปลอดภัยแก่เด็กนักเรียนทุกอาคาร บริเวณจุดอับและจุดเสี่ยง ตลอดจนดูภาพจากกล้องวงจรปิดที่ติดตั้งไว้ทั่วบริเวณสถานศึกษา หากมีสิ่งบอกร่องเหตุว่าจะเกิดความรุนแรงให้เร่งรีบดำเนินการแจ้งผู้เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาทันที เช่น มีคนแปลกหน้ามาบริเวณหน้าสถานศึกษา พกพาอาวุธ ขับขี่จักรยานยนต์ ฯลฯ</p> <p>๖. พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือคนในครอบครัวเป็นผู้ใกล้ชิดและมีบทบาทสำคัญในการลดแรงกระตุ้นพฤติกรรมก้าวร้าว และความรุนแรงในเด็กนักเรียน โดยการขัดเกลาพฤติกรรมลูกตั้งแต่ปฐมวัย เช่น การเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูก ให้เวลากับลูกอย่างเพียงพอ ไม่ปล่อยปละ ละเลยลูกในการรับสื่อหรือการคบเพื่อน และเอาใจใส่ในเรื่องต่างๆ เมื่อพบเห็นลูกมีพฤติกรรมก้าวร้าวไม่ควรเพิกเฉย แต่ควรเรียกมาพูดคุย สื่อสารกับลูกด้วยความรัก และมีเหตุผลเป็นหลักว่าสิ่งใดทำได้ สิ่งใดทำไม่ได้ เพราะเหตุใด และผลที่จะเกิดตามมานั้นคืออะไร</p>

ลำดับ	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๓. กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากระบบการศึกษา	<p>๑. ให้สถานศึกษาปฏิบัติตามนโยบายของ สพฐ. และกระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>๒. ให้สถานศึกษากำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติ ตลอดจนมาตรการในการป้องกัน การไม่ได้รับความเป็นธรรมจากระบบการศึกษา</p> <p>๓. สถานศึกษาให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสิทธิ ระเบียบแนวปฏิบัติ ตลอดจนกฎหมายที่เกี่ยวข้องจากระบบการศึกษาแก่เด็กนักเรียน ครู บิดามารดา ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้เกี่ยวข้อง</p> <p>๔. ให้ผู้บริหารสถานศึกษา ติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา</p> <p>๕. ให้สถานศึกษาเปิดช่องทางการสื่อสารระหว่างบิดามารดา ผู้ปกครอง และเด็กนักเรียน เพื่อมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น</p>
	๔. เด็กนักเรียนออกกลางคัน	<p>๑. ให้สถานศึกษาปฏิบัติตามนโยบายของ สพฐ. และกระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>๒. ให้สถานศึกษากำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติ ตลอดจนมาตรการในการป้องกันเด็กนักเรียนออกกลางคัน</p> <p>๓. สถานศึกษาให้ความรู้ ความเข้าใจแก่เด็กนักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ และแนวทางดำเนินการในการช่วยเหลือ และติดตามเด็กนักเรียนมาเรียน</p> <p>๔. ให้สถานศึกษาดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือเด็กนักเรียนและเครือข่ายผู้ปกครอง เพื่อหาทางช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่ประสบปัญหาและอาจออกเรียนกลางคัน</p> <p>๕. ติดตาม ผลการดำเนินงานช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่ออกเรียนกลางคัน</p>
	๕. นักเรียนติด ๐, ๖ และ มส.	<p>๑. ให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนศึกษาระเบียบแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลประเมินผลการศึกษาขั้นพื้นฐาน พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕</p> <p>๒. ให้สถานศึกษาจัดประชุมครูผู้สอนเพื่อชี้แจงซักซ้อมความเข้าใจให้ทราบถึงแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการศึกษาขั้นพื้นฐาน</p> <p>๓. ให้ครูผู้สอนแจ้งระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กนักเรียนทราบ</p> <p>๔. ให้สถานศึกษาจัดการสอนปรับพื้นฐานความรู้ สอนซ่อมเสริม และสอบซ่อมให้กับเด็กนักเรียนกลุ่มเสี่ยง</p>
	๖. ภาวะจิตเวช	<p>๑. ใช้กระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือเด็กนักเรียน ให้ครูที่ปรึกษาดูแล เอาใจใส่เด็กนักเรียนอย่างใกล้ชิดจะทำให้มีโอกาสรับรู้ปัญหา</p> <p>๒. ให้ผู้บริหารสถานศึกษาขอให้ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนประเมินและสังเกตเด็กนักเรียนในทุกครั้งก่อนการสอนหรือทำกิจกรรม</p> <p>๓. จัดกิจกรรมทักษะชีวิตในสถานศึกษา</p>

ลำดับ	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	<p>๗. การตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียน</p>	<p>๑. ใช้กระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน เอาใจใส่เด็กนักเรียนอย่างใกล้ชิด และต้องทำงานเป็นทีม</p> <p>๒. ให้สถานศึกษาสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกคน ถึงแนวปฏิบัติของสถานศึกษาในการป้องกัน แก้ไข และให้ความช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์และการตั้งครุภัณฑ์ในวัยเรียน</p> <p>๓. จัดทำฐานข้อมูลเด็กนักเรียนทุกคนตามกระบวนการคัดกรองระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งมีรายชื่อเด็กนักเรียนที่มีแนวโน้มว่าจะออกกลางคันหรืออยู่ในภาวะเสี่ยงด้านต่างๆ และเฝ้าระวังช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่มีปัญหา โดยจัดการศึกษาด้วยรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม หากไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ให้ส่งต่อจะเป็นภายในหรือภายนอกแล้วแต่กรณี</p> <p>๔. ให้สถานศึกษากำหนดมาตรการในการเฝ้าระวังเด็กนักเรียนหญิงและเด็กนักเรียนชายกลุ่มเสี่ยง ที่อาจจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยเน้นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเชิงลึก</p>
	<p>๘. เด็กนักเรียนติดเกม/อินเทอร์เน็ต/เล่นพนัน</p>	<p>๑. ให้สถานศึกษามีมาตรการกำกับดูแล กรณีเด็กนักเรียนติดเกม/อินเทอร์เน็ต/เล่นพนัน</p> <p>๒. ให้ความรู้ ความเข้าใจประโยชน์และโทษของการเล่นเกม/อินเทอร์เน็ต/เล่นพนัน</p> <p>๓. ครูช่วยดูแลเด็กนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาการติดเกม/อินเทอร์เน็ต/เล่นพนัน โดยการติดตามพฤติกรรมของเด็กนักเรียน อาจมอบหมายงานให้เด็กนักเรียนได้ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ที่ท้าทาย เสริมสร้างความรู้สึกรักคุณค่าในตนเอง รวมถึงการสร้างสัมพันธภาพที่ดีในโรงเรียน</p> <p>๔. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ช่วยดูแลเด็กนักเรียน เรื่อง การเล่นเกม/อินเทอร์เน็ต/เล่นพนัน</p> <p>๕. จัดกิจกรรมสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตร่วมกันระหว่างบ้าน สถานศึกษา และชุมชน</p>
	<p>๙. เด็กนักเรียนถูกปล่อยปละ ละเลยทอดทิ้ง</p>	<p>๑. ให้ครูรู้จักเด็กนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการเยี่ยมบ้าน การคัดกรอง การป้องกัน การแก้ปัญหา และการให้คำปรึกษา</p> <p>๒. ให้ผู้บริหารสถานศึกษากำกับให้ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอนหมั่นสังเกตสภาพร่างกายเด็กนักเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอน</p> <p>๓. การส่งเสริมพัฒนาเด็กนักเรียนด้านความสามารถตามความถนัด ความสนใจ และความต้องการของเด็กนักเรียน ตลอดจนคุณลักษณะที่จะช่วยเสริมสร้างให้เด็กนักเรียนมีคุณภาพและมีภูมิคุ้มกันการดำเนินชีวิต เด็กนักเรียนจะต้องมีความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลง การตัดสินใจที่เหมาะสม และสามารถอยู่ในสังคมอย่างปลอดภัย</p> <p>๔. ประสานหน่วยงานของรัฐที่ให้ความสำคัญกับปัญหา และร่วมมือกันแก้ปัญหาอย่างจริงจัง</p>

ลำดับ	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๑๐. ยาเสพติด	<p>๑. ให้สถานศึกษาเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและทักษะชีวิตให้แก่นักเรียน</p> <p>๒. จัดกิจกรรมการป้องกัน เฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา</p> <p>๓. พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เข้มแข็ง</p> <p>๔. การดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาควรให้แก่นักเรียน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยมีครูเป็นผู้คอยให้การสนับสนุน ให้คำแนะนำและดูแล</p> <p>๕. สถานศึกษาต้องดำเนินการตามโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายของ สพฐ.</p>
	๑๑. อุปทานหมู่	<p>๑. ให้ครูที่ปรึกษา ศึกษาดูเด็กนักเรียนเป็นรายบุคคลจะทำให้มีโอกาสรับรู้ปัญหาของเด็กนักเรียนได้</p> <p>๒. ให้ครูที่ปรึกษามีการเยี่ยมบ้านเด็กนักเรียน เพื่อจะได้พูดคุยรับรู้ปัญหาและสภาพแวดล้อม</p> <p>๓. ผู้บริหารสถานศึกษาควรย้าให้ครูประจำวิชา ครูที่ปรึกษา หมั่นสังเกตสภาพร่างกาย และจิตใจของเด็กนักเรียนในทุกครั้ง ก่อนการสอนหรือทำกิจกรรม</p>
	๑๒. โรคติดต่อในสถานศึกษา	<p>๑. จัดให้มีการตรวจร่างกายเด็กนักเรียนก่อนรับเข้าเรียน ซึ่งเด็กนักเรียนทุกคนควรได้รับการตรวจสุขภาพอย่างน้อยปีละครั้ง เด็กนักเรียนที่มีโรคประจำตัวควรได้รับการดูแลจากแพทย์อย่างใกล้ชิด และควรมีสมุดบันทึกประวัติการตรวจสุขภาพประจำตัวทุกคน</p> <p>๒. ครู เจ้าหน้าที่อื่น ๆ ผู้ประกอบการอาหาร ผู้ขายอาหาร ฯลฯ ควรได้รับการตรวจสุขภาพจากแพทย์อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง</p> <p>๓. สถานศึกษาต้องมีการจัดการสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ โดยปฏิบัติตามหลักสุขาภิบาลสถานศึกษา</p> <p>๔. สถานศึกษาต้องมีการให้ความรู้เรื่องโรคติดต่อโดยตรง รวมถึงการขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในท้องถิ่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพมาเป็นวิทยากรให้กับเด็กนักเรียนตามโอกาสที่เหมาะสม</p>
	๑๒. อุบัติเหตุนอกสถานศึกษา	<p>ให้สถานศึกษาปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรการในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาและเดินทางไกลเข้าค่ายพักแรมของลูกเสือเนตรนารีและยุวกาชาด และคู่มือแนวทางการปฏิบัติตามมาตรการการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๖ เรื่อง การพานักเรียนไปทัศนศึกษา นอกสถานที่โดยเคร่งครัด และหนังสือ สพฐ. และหนังสือ สพฐ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๒๗๗/๕๐ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการในการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา (เพิ่มเติม)</p>

ลำดับ	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๑๓. อุบัติเหตุในสถานศึกษา	๑. สร้างความตระหนักและให้ความรู้ ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา และเด็กนักเรียน ๒. ตรวจสอบสภาพความพร้อมใช้งานของอาคารสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ๓. สำรวจจุดเสี่ยงภายในและรอบบริเวณสถานศึกษา ๔. จัดระบบการเฝ้าระวัง เช่น ติดตั้งกล้องวงจรปิดในบริเวณจุดเสี่ยง ๕. เตรียมบุคลากร และอุปกรณ์ เครื่องมือการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๖. จัดให้มีการทำประกันภัยอุบัติเหตุสำหรับเด็กนักเรียน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ๗. จัดระบบการรายงานเหตุไปยังสถานพยาบาลใกล้เคียง
	๑๔. การจมน้ำ	๑. สถานศึกษาให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องอุบัติเหตุทางน้ำ ให้เด็กนักเรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องของการเอาตัวรอดเมื่อต้องประสบอุบัติเหตุทางน้ำ เช่น รู้จักหลักของการตะโกน การโยน การยื่น รวมถึงการลอยตัวในน้ำแบบวิธีต่าง ๆ และที่สำคัญคือ ต้องมีความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลคนที่จมน้ำเบื้องต้นที่ถูกต้อง นอกจากนี้สถานศึกษาควรจะให้ ความรู้เรื่องของการปฏิบัติตนเมื่อต้องทำภารกิจเกี่ยวกับกิจกรรมทางน้ำด้วย ๒. สำรวจจุดเสี่ยงต่อการจมน้ำของเด็กนักเรียนในสถานศึกษาและบริเวณรอบๆ สถานศึกษา ๓. แจ่งเตือนจุดเสี่ยงให้เด็กนักเรียนทราบ และติดป้ายแจ่งเตือนหรือล้อมรั้ว
	๑๕. เด็กนักเรียนเสียชีวิตในสถานศึกษา	๑. จัดระบบการแนะแนวให้คำปรึกษาเด็กนักเรียน ๒. จัดอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมให้มีความปลอดภัย ๓. จัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสอดส่อง ตรวจสอบในพื้นที่บริเวณสถานศึกษา เช่น การนำกล้องวงจรปิด จัดเวรยามรักษาการณ์ คณะกรรมการนักเรียน และสภานักเรียน ๔. จัดให้มีระบบหรือช่องทางให้มีการแจ่งเตือนเหตุ ๆ ในสถานศึกษา
๒.	อุบัติเหตุ	๑. ตรวจสอบระบบไฟฟ้าให้มีสภาพที่พร้อมใช้ ไม่เกิดอันตรายต่อครูและนักเรียน ๒. ตรวจสอบเกี่ยวกับอาคาร สิ่งก่อสร้างให้อยู่ในสภาพที่มั่นคง แข็งแรง ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อครูและนักเรียน ๓. ตรวจสอบเครื่องเล่นสนามให้อยู่ในสภาพมั่นคง แข็งแรง ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อนักเรียน ๔. ตัดแต่งกิ่งไม้ให้เหมาะสมไม่ส่งผลเสียหายต่อทรัพย์สินของทางราชการ และอันตรายต่อครูและนักเรียน ๕. ตรวจสอบ ปรับปรุงสภาพบริเวณโรงเรียน ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อครูและนักเรียน ๖. จัดการจราจรภายในโรงเรียนให้มีความปลอดภัย ๗. กำชับให้มีการดูแลรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สินราชการอย่างต่อเนื่อง

ลำดับ	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
๓.	สาธารณภัย	
	๑. อุทกภัย	<p>๑. ติดตามข่าวการแจ้งเตือนภัย การรายงานข่าวพยากรณ์อากาศ คำเตือนการพยากรณ์ระดับ น้ำฝน ระดับน้ำท่า ปริมาณการไหลของน้ำ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมอุตุนิยมวิทยา กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ กรมทรัพยากรธรณี กรมประชาสัมพันธ์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัด อำเภอบาง/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๒. วางแผนเคลื่อนย้ายทรัพย์สิน จัดทำทะเบียนจัดลำดับความสำคัญของทรัพย์สินเพื่อการขนย้ายใน ลำดับก่อน-หลัง จัดเตรียมกำลังคน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ชุดเผ้ารอภัย</p> <p>๓. หาวิธีป้องกันทุกด้านเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากอุทกภัย วาตภัย</p>
	๒. ภัยจากพายุฤดูร้อน	<p>๑. ติดตามข่าวการแจ้งเตือนภัย การรายงานข่าวพยากรณ์อากาศ คำเตือนการพยากรณ์หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมอุตุนิยมวิทยา กรมประชาสัมพันธ์กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัด อำเภอบาง/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๒. หาวิธีป้องกันทุกด้านเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากพายุฤดูร้อน เช่น ปิดประตูหน้าต่าง ให้แน่นหนา ดับไฟในเตา ปิดวาล์วแก๊ส ปลดสะพานไฟฟ้า</p>
	๓. ภัยแล้ง	<p>๑. สำรวจและจัดหาภาชนะเก็บกักน้ำ</p> <p>๒. ซ่อมแซมภาชนะเก็บกักน้ำที่ชำรุดให้มีสภาพพร้อมใช้งาน</p> <p>๓. ตรวจสอบระบบประปาในโรงเรียน</p> <p>๔. ประสานและจัดทำเครือข่ายเชื่อมโยงระบบส่งน้ำจากภายใน เช่น ประปาหมู่บ้าน ประปานามัย ประปาตำบล เทศบาล ฯลฯ</p> <p>๕. ประสานท้องถิ่นเพื่อขอใช้น้ำ นำส่งน้ำ เพื่อจัดเก็บในภาชนะของโรงเรียน</p> <p>๖. ประสานคณะกรรมการบริหารการใช้น้ำประจำหมู่บ้าน เพื่อขอใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ</p> <p>๗. แสวงหาแหล่งน้ำขนาดเล็กบริเวณใกล้เคียงโรงเรียน เช่น บ่อน้ำตื้น อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก ที่สามารถใช้ได้ในช่วงภาวะวิกฤต</p>
	๔. ภัยจากไฟฟ้าและหมอกควัน	<p>๑. จัดให้มีข้อมูลสำคัญในการระงับเหตุ เช่น ข้อมูลสถานีควบคุมไฟฟ้าในพื้นที่ ข้อมูลหน่วยดับเพลิง รถบรรทุกน้ำ รถกู้ภัยในพื้นที่ แหล่งน้ำใกล้เคียง</p> <p>๒. จัดเตรียมพื้นที่ปลอดภัยสำหรับการเคลื่อนย้ายนักเรียนหรือทรัพย์สินของโรงเรียน</p> <p>๓. สร้างความรู้และความตระหนักแก่นักเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการป้องกันและการปฏิบัติตนอย่างถูกต้องและปลอดภัยจากไฟฟ้าและหมอกควัน โดยสถานศึกษาสามารถประสานความร่วมมือ จากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดมุกดาหารและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ จัดวิทยากร ให้ความรู้และฝึกปฏิบัติ</p> <p>๔. โรงเรียนในพื้นที่เสี่ยง จัดทำแนวกันไฟรอบบริเวณโรงเรียน</p>

ลำดับ	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๕. ภัยจากการเกิดแผ่นดินไหว	<p>๑. จัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในหลักสูตร โดยให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องแผ่นดินไหว และการปฏิบัติตนขณะเกิดเหตุ</p> <p>๒. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนและแนะนำให้พ้นจากอันตราย และฝึกทักษะการปฐมพยาบาลแก่ นักเรียน ครู และบุคลากร</p> <p>๓. จัดให้มีการฝึกซ้อมการหลบภัยจากแผ่นดินไหวแก่นักเรียน ครูและบุคลากรอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง</p> <p>๔. ตรวจสอบอาคารเรียน อาคารประกอบ ปรับปรุงซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรง</p> <p>๕. เตรียมแผนการสื่อสารในกรณีฉุกเฉินและการประสานงานขอรับความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>
	๖. ภัยจากการลอบวางเพลิงและวางระเบิด	<p>๑. ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกคน ช่วยกันสอดส่องดูแลสถานที่ และจุดที่ล่อแหลมต่อการลอบวางเพลิงและการลอบวางระเบิด</p> <p>๒. ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกคน ช่วยกันสอดส่องพฤติกรรมของบุคคลที่น่าสงสัยที่เคลื่อนไหว และสิ่งผิดปกติโดยรอบบริเวณสำนักงาน</p>